

JUHÁSZ FERENC

Őszes műi

Anyám, Juhász Ferencné született Andresz Borbála,
 Te gyermekasszony, Isten tehénkéje; Apám, A csillagszemű
 juhász, A szarvassá változott fiú, Fábólfaragott Antal;
 Nagymama, Isten-ürességbe borgolt aranyszivacs,
 A megbocsátás selyem mérlege, Árny a Mandula utcában;
 Anyám, Apám, Nagymama, E Világegyetem-Anyagpont lovai:
 gyötrelmek, halálok, ítéletek, Úrpontok, Múlt és Mindenség:
 spárgából, cérnából, vászonból; Anyám, Apám, Nagymama,
 Ezen az égitesten A Titok hártái közé ragadva Ki ismer
 engem? A Sántha család. Viperák a kertben. Bartók Béla a zöld
 levelibékával; Anyám, Apám, Nagymama, Hova tűntetek
 gyermekkori tájak, Tékozló ország, Füst-ország, A nap és a hold
 elrablása; Anyám, Nagymamapám, Áll még a ház, ahol
 születtem, Délnek húz a fecske, délnek Az ablakon át, látod:
 lobban a tűz, Anyám, Apám, Nagymama, Üstökös-látók,
 Mit tehet a költő? Juhász Gyulához, Amit a művész tehet,
 A mindenséget magában hordozó-A szent gyűjtogató-A teremtő
 rettenet-A kiválasztott és szent elragadtatásos-A halhatatlan
 élet-láng nebéz öröme-A boldogság-kereső-Az elnémíthatatlan
 akarat-Bibliai kakaskukorékolás-Az örvénylő szívű vándor-
 A dühös reménység-Az áttetsző csodaszövevény-Szívünk
 csodakorállfája-A mindenség szerelme-A boldog halálraitélt-Az
 ember, aki szeretni tudott-A múlt-idő arany-ága-
 Csillagtörmelék-Diethyl kísérlet; Anyám, Apám, Nagymama,
 Mit tehet a költő?, A halhatatlanságra vágyó királyfi Isten
 szájában, A szemérem magány cellájában, Petőfi Sándor szívén
 állva, Zokogás egy öngyilkos asszony nyitott fogsorú lila
 szájában állva, A Köd-kép igézetében; Anyám, Apám,
 Nagymama, Mit tehet a költő? Még élek, írok: Üzenet Csernus
 Tibornak, Néhány szó Kiss Benedekről, Virágszál Kodály
 Zoltán sírjára, Könnyek Ferenczy Béni holt szívére, Vázlat
 a Mindenségről, Könnyörgés középszerért egy éposz írása közben,

Vers négy hangra, jajgatásra és könnyörgésre átoktalanúl,
 Anyám, Apám, Nagymama, Még élek, írok: Karácsonyi ének
 József Attila sírjánál, Hódolat Marx Károlynak A Koponya-bűb
 pont-közepétől gyűrűsen körben a nyakig lefelé írva, A
 burkolatról és a burkolat-alattiról; Anyám, Apám, Nagymama
 Mit tehet a költő? Még élek, írok És-Amit-Mondhatok-Még-
 Hogy-Mindez-Eddig-Idáig-Nem-Oda-Budáig-Nem-Más-Mint-
 Verscím-Fölülre-Való-Versek-Fölé-Laptetőre-Hogy-Mindez-
 Csak-Cím-Szubsztanciális-Kvintesszenciális-Kulminációja-
 Utána-Következőknek-Ízesen-Egyedi-Amolyan-Juhász-
 Ferencím-És-Aki-Kíváncsi-A-Versre-Is-Az-Légyen-Bízattva-
 Általam-Tőlem-És-Fizessen-Elő-Az-Irodalmi-Tisza-Folyó-Táj-
 Irat-Soronkövetkező-Kettőszázhuszonhat-Évfolyamára-
 A-Gyönyörűség-Láncolatra-Annak-Minden-Számára-A-Maga-
 És-Minden-Család-Tagja-Számára-Mert még élek, írok. És ez
 nem fenyegetés, de tényleg.

(Ferdítette: ÖRDÖG OTTÓ)

